

KOMUNIKAT PRASOWY nr 106/25

Luksemburg, 3 września 2025 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-553/23 | Latombe/Komisja

Ochrona danych osobowych: Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności nowych ram przepływu danych osobowych między UE a USA

Potwierdził tym samym, że w dniu przyjęcia zaskarżonej decyzji Stany Zjednoczone Ameryki zapewniały odpowiedni stopień ochrony danych osobowych przekazywanych z Unii do podmiotów w tym państwie

Karta praw podstawowych Unii Europejskiej¹ i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej² ustanawiają prawo każdej osoby do ochrony jej danych osobowych. Na tej podstawie oraz w celu uniknięcia naruszenia stopnia ochrony zapewnianego w Unii, prawo wtórne Unii³ określa zasady mające zastosowanie do międzynarodowego przekazywania danych osobowych. Zgodnie z tymi przepisami, jeżeli Komisja Europejska uzna, że państwo trzecie zapewnia odpowiedni stopień ochrony, przekazywanie danych osobowych do tego państwa może odbywać się bez konieczności uzyskania dodatkowego zezwolenia, na podstawie przyjętej przez Komisję decyzji stwierdzającej odpowiedni stopień ochrony. Takie ramy prawne, określone decyzją stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony przyjętą przez Komisję 10 lipca 2023 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”)⁴, istnieją między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki. W przeszłości w wyrokach Schrems I⁵ i Schrems II⁶ Trybunał stwierdził nieważność dwóch wcześniejszych decyzji stwierdzających odpowiedni stopień ochrony⁷ dotyczących USA, ponieważ nie zapewniały one poziomu ochrony podstawowych praw i wolności zasadniczo równoważnego poziomowi gwarantowanemu przez prawo Unii.

7 października 2022 r. Stany Zjednoczone Ameryki przyjęły rozporządzenie wykonawcze⁸, wzmacniające środki ochrony prywatności regulujące działania prowadzone przez agencje wywiadowcze z siedzibą w USA. Rozporządzenie to zostało uzupełnione rozporządzeniem prokuratora generalnego⁹, którym wprowadzono zmiany do przepisów w sprawie utworzenia i funkcjonowania Data Protection Review Court (sądu ds. kontroli ochrony danych, USA, zwanego dalej „DPRC”). Po przeanalizowaniu tych zmian regulacyjnych w USA, Komisja przyjęła zaskarżoną decyzję, która ustanawia nowe transatlantyckie ramy przepływu danych osobowych między UE a USA.

W tym kontekście Philippe Latombe, obywatel francuski, użytkownik różnych platform informatycznych gromadzących jego dane osobowe i przekazujących je do USA, wniósł do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji. Jego zdaniem DPRC nie jest ani bezstronny, ani niezawisły, lecz jest zależny od władzy wykonawczej. Ponadto uważa on, że praktyka agencji wywiadowczych tego państwa polegająca na „hurtowym” gromadzeniu, bez uprzedniej zgody sądu lub niezależnego organu administracyjnego, danych osobowych transferowanych z Unii nie jest uregulowana w sposób wystarczająco jasny i precyzyjny, a zatem jest niezgodna z prawem.

Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności.

Co się tyczy w pierwszej kolejności DPRC, Sąd stwierdził w szczególności, że z akt sprawy wynika, iż powoływanie sędziów DPRC i jego funkcjonowanie jest obwarowane szeregiem gwarancji i warunków mających na celu zapewnienie niezawisłości jego członków. Ponadto, po pierwsze, sędziowie DPRC mogą zostać odwołani wyłącznie przez prokuratora generalnego i tylko na ważnej podstawie, a po drugie, prokurator generalny i agencje

wywiadowcze nie mogą utrudniać ani wpływać w niewłaściwy sposób na ich pracę.

Sąd wskazał ponadto, że zgodnie z zaskarżoną decyzją Komisja jest zobowiązana do stałego monitorowania stosowania ram prawnych leżących u podstaw tej decyzji. Jeżeli zatem ramy prawne obowiązujące w USA w chwili wydania zaskarżonej decyzji ulegną zmianie, Komisja może w razie potrzeby podjąć decyzję o zawieszeniu, zmianie lub uchyleniu zaskarżonej decyzji lub ograniczeniu jej zakresu stosowania.

W świetle tych okoliczności Sąd oddalił zarzut oparty na braku niezależności DPRC.

Co się tyczy w drugiej kolejności „hurtowego” gromadzenia danych osobowych, Sąd podkreślił w szczególności, że żaden element wyroku Schrems II nie wskazuje na to, iż musi ono być obowiązkowo przedmiotem uprzedniego zezwolenia wydanego przez niezależny organ. Przeciwnie, z wyroku tego wynika, że decyzja zezwalająca na takie gromadzenie danych powinna przynajmniej podlegać następczej kontroli sądowej. W niniejszej sprawie z akt sprawy wynika, że prawo USA poddaje działania rozpoznania elektromagnetycznego prowadzone przez agencje wywiadowcze w USA nadzorowi sądowemu a posteriori DPRC. W konsekwencji Sąd stwierdził, że nie można uznać, iż „hurtowe” gromadzenie danych osobowych przez amerykańskie agencje wywiadowcze nie spełnia wymogów wynikających w tym względzie z wyroku Schrems II i że prawo USA nie zapewnia ochrony prawnej zasadniczo równoważnej ochronie gwarantowanej przez prawo Unii.

W świetle tych okoliczności Sąd oddalił zarzut dotyczący „hurtowego” gromadzenia danych osobowych, a tym samym skargę w całości.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, w zależności od danego przypadku, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Artykuł 8 ust. 1 Karty.

² Artykuł 16 ust. 1 TFUE.

³ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2016/679](#) z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych).

⁴ [Decyzja wykonawcza Komisji \(UE\) 2023/1795](#) z dnia 10 lipca 2023 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679, stwierdzająca odpowiedni stopień ochrony danych osobowych zapewniony w ramach ochrony danych UE-USA.

⁵ Wyrok z dnia 6 października 2015 r., *Schrems (Schrems I)*, [C-362/14](#) (zob. [komunikat prasowy nr 117/15](#)).

⁶ Wyrok z dnia 16 lipca 2020 r., *Facebook Ireland i Schrems (Schrems II)*, [C-311/18](#) (zob. [komunikat prasowy nr 91/20](#)).

⁷ [Decyzja Komisji 2000/520/WE](#) z dnia 26 lipca 2000 r., przyjęta na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie adekwatności ochrony przewidzianej przez zasady ochrony prywatności w ramach „bezpiecznej przystani” oraz przez odnoszące się do nich najczęściej zadawane pytania, wydane przez Departament Handlu USA oraz [decyzja wykonawcza Komisji \(UE\) 2016/1250](#) z dnia 12 lipca 2016 r., przyjęta na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie adekwatności ochrony zapewnianej przez Tarczę Prywatności UE–USA.

⁸ Executive Order 14086 (rozporządzenie wykonawcze nr 14086).

⁹ Attorney General Order 28 CFR Part 201 (rozporządzenie prokuratora generalnego 28 CFR Part 201).